

[Indenrigsministeren.]

han sagde det, men han brugte det udtryk — tilføje, at han jo skønsmæssigt har revet huset ned i mellemtiden. Så har han naturligvis en chance for at lave en statue af mig — den bliver køn.

Dernæst har jeg et par bemærkninger til det ærede medlem hr. H. C. Toft, som bebudede, at han i det kommende udvalg ville rejse spørgsmålet om amtsgrundskyldpromillen. Det kan jeg ikke forhindre; det er klart, at det må vi naturligvis snakke om. Vi snakker jo altid fornuftigt om ethvert rejst spørgsmål, og jeg forstår på det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, at hvis jeg ved en eller anden lejlighed skulle gå hen og tilslutte mig noget, han har sagt, er det det højeste udtryk for visdom. Jeg skal overveje, om jeg får chancen under disse forhandlinger.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft pegede på et problem vedrørende mellemzonen i forbindelse med forslaget om en henstandsordning for landbrugszoner og landbrugs-ejendomme i yderzoner. Det er et spørgsmål, som jeg mener vi kan drøfte. Jeg tør ikke på forhånd tage stilling til det. Jeg tror ikke, at der kan blive tale om så forfærdelig mange ejendomme; men som sagt, jeg er naturligvis villig til at drøfte spørgsmålet ud fra de synsvinkler, der nu engang kan anlægges.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft var noget betænkelig ved, at vurderingsmyndighederne nu skulle sættes i gang med i visse tilfælde at foretage en opdeling af en ejendom i landbrugsjord og i anden erhvervs-mæssig anvendelse af jorden, og sagde, at det vel i og for sig var unødvendigt og urimeligt at forlange et så omfattende arbejde landet over af de 4.000 vurderingsmænd. Jeg tror nu ikke, at der bliver tale om så forfærdelig mange ejendomme; og hvis man vil fastholde det principielle: at henstanden skal ydes i de tilfælde, hvor man tvinger folk til at anvende ejendommen til landbrug, bliver man, synes jeg, nødt til at gennemføre sondringen, fordi der ellers opstår urimeligheder i forholdet landbrugerne imellem.

Det ærede medlem nævnte på ny skovene. Det er klart, at vi kan snakke om det. Jeg er på forhånd lidet venligt indstillet — det

ved det ærede medlem — men det er klart, vi drøfter det igen.

Endelig pegede det ærede medlem hr. H. C. Toft på, at landbruget nu, da der opstår storkommuner, kan komme ud for en kraftig stigning i grundskylden, og spurgte, om vi ville afbøde virkningerne heraf. Dertil vil jeg svare: ikke i videre udstrækning, end det foreliggende lovforslag indebærer.

Jeg takker det ærede medlem hr. Baunsgaard for de bemærkninger, han fremsatte, også af principiel karakter, bemærkninger, hvori jeg må erklære mig enig.

Også det ærede medlem hr. Poul Dam takker jeg for tilslutningen. Det ærede medlem pegede naturligvis med megen ret på, at hele problemet om beskatningens betydning for grundværdierne kan indrages. Jeg giver det ærede medlem ret i, at det er et meget, meget stort problem. Vi har jo for nylig fået en betænkning fra vismændene; den viser, hvor stort et problem det er, og netop på denne baggrund vil jeg naturligvis i den allerhøjeste spænding afvente det grundskyldsreformforslag, det ærede medlem tumler med. Der er jo højt begavede medlemmer i det ærede medlems parti — jeg vil ikke sige, der også er andre, men der er altså højt begavede medlemmer — og jeg ville tro, at de, når de nu lægger giganthjernerne sammen, kan finde noget, som kan være med til at løse problemerne.

Til det ærede medlem hr. Johan Asmussen vil jeg sige, at jeg ville være meget betænkelig ved at foreslå et maksimum for den sognekommunale grundskyldbeskatning. Vi har haft et sådant på 35 promille med mulighed for dispensation til 40, og vi ved, at vi, da denne lov i hvert fald midlertidigt trådte ud af kraft, endnu ikke var nået ned på de 40 i alle sognekommuner. Beskatningsgrundlaget er jo så uhyre forskelligt i sognekommunerne, at det næppe vil være rimeligt at fastlægge en højeste grænse, så meget mindre som jeg mener at have grund til at nære frygt for, at det ærede medlem ville fastsætte dette maksimum meget lavt.

Det ærede medlem pegede på de store vanskeligheder for landbrugserhvervet, og det bestrider jeg naturligvis ikke at det er.